

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

Αυτή είνε η αλήθης, η πραγματική κατάσταση. Και το προς την Πατρίδα αλλά και τους αγωνιζομένους αδελφούς καθόντων επιβάλλει εις ημάς να βορροφωρισθώμεν αυτήν την αλήθειαν.

Δεν θέλομεν σήμερα ούτε τα ατρία να ξεδιώκωμεν, ούτε την τύφλωσιν των κυβερνώντων να αποδειξώμεν, ούτε Ιερομαχίας να παρατάξωμεν.

Περί ενός και μόνου σήμερα επιβάλλεται η σκέψις και η εργασία η ένστος.

Περί του τρόπου καθ' όν δ' απορροσθή ο κίνδυνος της Έλληνικής Πατρίδος.

Διότι είνε μαρία το να θέληση τις ν' αποκρύψη δι νινδυνάσει όχι μόνον η Μικρασιατική Έλλάς, αλλά και αυτή η Εύρωπαϊκή.

Δεν επιτρέπεται να βαυκαλιζήται ο Λαός και οι αγωνιζόμενοι.

Ο εχθρός με τα τελευταία λυπηρά γεγονότα άνεκτησε θάρρος, άπεκτησεν ήθικόν και δύναμιν.

Ο Μουσταφά Κεμάλ, όστις δεν έδολμα ούδδ καθ' ύπνου, να δεικνύη ήθεκην τινε στρατιωτικην επιτυχίαν, μεγαλαυχών σήμερα άγγελίε θριάμβους τον και έπαισχύντους δήθεν ήτας του ήρωικόν στρατού μας.

Είνε πλάνη οικτρά να πιστεύη τις δι ν' άνακτησας το ήθικόν του, χωρίς εις την τύφλωσιν των Κυβερνητών μας, εχθρός θα άρκεσθή εις την διεκδικήσιν της Μ. Ασίας.

Θά είνε δέ μορός εκείνος ο όποιος θα έλπιση δι ν' άν πράγματι κερσθή ο στρατός μας, θα εδρεθή ξένη δύναμις ίκανή ν' άναγκάσιν τον Κεμάλ, άξιόυιτα ν' άνακτηση και την Θράκη.

Κινδυνεύει λοιπόν όχι μόνος ο Μικρασιατικός Έλληνομός, αλλά ολόκληρον το από του 1912 και έφεξή: μεγαλούρημα των άγώνων και θυσιών του Έλλη-

νομός και της μεγαλονοίας του υπερόχου Έλληνομός πολιτικού.

Τι μέτρα λοιπόν δι' όν δ' απορροσθή τοιούτος κολοσσικός κίνδυνος δέον να είναι άνάλογα.

Και η Κυβέρνησις της Χώρας, ήτις δέν έχει το ψυχικόν σθένος να παρατηρή και ν' άφήση το έργον εις χείρας ίκανάς και δεξιάς, άς έργασθή τουλάχιστον τώρα, κατά την ύσείτην ώραν, άς πράξη δι, τι ώφειλε πρό πολλού να έχη συντελεσθώμενον.

Άς αναλάβη τον διά πάσης θυσίας άγώνα δι ν' νικήση η Πατρίς.

Αλλά προς τοούτο πρέπει να κινήση δίλας τας διαθεσίμους δυνάμεις αυτής.

Επιβάλλεται σήμερα η άμεσος έπιλογή των στελεχών, η άναυγηρότης των μονάδων και ίδια των δοκιμασθένων και η ένισχυσις του αγωνιζόμενου στρατού.

Οι από 10ετίας μαχόμενοι, φρονούμενοι και τραυματιζόμενοι δεν είνε δυνατόν μόνον να συτχερισω τον άγώνα και του αναλαβόντος το ήθικόν του εχθρού.

Είνε άνάγκη να τους ένισχύση η Πατρίς με τείας δυνάμεις, μη άποκαμοιδας είστι.

Και ταύτα επιβάλλονται όχι ίνα διατηρήσωμεν την Μ. Ασίαν αλλά μόνον και μόνον ίνα μη ύποστή ολόκληρος ο Έλληνομός συμφοράν άνεταόρθωτον, μόνον και μόνον ίνα μη ίδη έμμηδενιζόμενας τας δυσσαοιζήτους θυσίας του.

Δυστυχώς, όυτε η Κυβέρνησις άντελήφθη, ός φαίνεται ίνη πραγματικότητα της καταστάσεως, όυτε ο Έλληνικός λαός δεικνύει δι ν' έννοσι την θέσιν των αγωνιζόμενων τέκνων του.

Είνε αλήθης δι το πεδίο των επιχειρήσεων εδρίσκειται μακράν των Αθηνών.

Άλλ' η νεότης του Έλληνικού λαού, το άθος του, οι έλπίδες και το μέλλον του, το στήριγμα του εδρίσκειται εκεί, μακράν, πολύ μακράν.

Και έχει καθήκον να σπύση εις ένισχυσίον του και εις βοήθειάν του με δίλας τας ύπολειπούμενας δυνάμεις, διά πάσης θυσίας.

Άν η Κυβέρνησις έξακολουθή να παραπαύη άνεργατίως μεταξή διαγαμών και άτοράσμων, ο Έλληνικός λαός έχει καθήκον επείγειν ν' άξίωση την άμεσον έπιβολήν των προς σωτηρίαν μέτρων, μετά ψυχραιμόν σπουδής, άνευ σπασμοδικών πατικών και άνευ ύστερησμών.

Και άν άκόμη η άπόρριξις της Έθ' ουσουλεύσεως περί του εσχάτου όριού των έθνικών άξιώσεων έληρημώθη και κατεπατήθη δι τής Κυβερνήσεως, και άν άκόμη αυτή άπεφάσιον αετοβόλω; να έγκρι αλλητην Μ. Ασίαν και να παρατηρή ού μόνον της έντολής των Συμμάχων αλλά και των κερτημένων επί της Μ. Ασίας δικαιοτήτων και άν άκόμη έλαβε την απόφασιν να έγκατολήη άσπλάγγως εις το φάσαντον του Κεμάλ τόσα τέκνα της Φυλής; άς μη λρημοή δι έχει καθήκον να έπαναφέρει σδων και άκέραιον τον στρατόν εις την Πατρίδα, δι έχει άποχρέωσιν να σάση τουλάχιστον το γόρητον του στρατού και της Έλλάδος.

Άπεφάσιον να φύγωμεν εκ Μ. Ασίας; Έστω. Άλλά να φύγωμεν όχι δίκην ήττημένων, όχι δίκην άποκομένων και προεργαθών φευγόντων.

Άς σάση τουλάχιστον η τιμή των δπλων μας και άς προστατευθή ούτω άποτελεσματικώς; ή λοιπή Έλλάς από της Προποντιδος μέχρι του Νέστου.

N. K. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΜΠΟΥ

«Όυτε παιδί ούτε σκυλί έχει» δέν μπορεί να λέξη δι τον άνοητόκαρον άναετήλιον Κουβάνη Άβανασίου Αφρί, όστις αν δέν έχη παιδί έχει σκυλί που αν και κολοβόν είνε όμοιος άνοητοκαρόν.

Ο Μπού—αυτό είνε το όνομα του—μαζού με στρού, παλλί έννοσι πργάν να ονομασθή καθ' έκαστην ήν άρκεται του κρούστρο το από της Μούης του Ατ. Νικολάου μέχρι του Νοσοκομείου και τάνταπαν δεδωμένον δι η άμαξία έκτελεί καθήκοντα περί τους άδικούς όρμούς των τριών χιλιομέτρων, ο Μπού διανάει την ήμεραν 60 χιλόμετρα. Με γάσσον έξω του στήματος σφαιρικών παρακωλιού της άμαξίας, όταν δι ήδη άρριόπατα ύσιον της άμαξίας καθήκοντα ήθικώς, άναγκάσεται δι να τον κερσών και δέν τον άναγκάει ούδέν της άμαξίας. Δά να βρωσθή εν τή μίση του όρμου του από τον υπερβολικό κάωωνα πειρνε το θλάσσον λουτρόν του θωλιζόμενος εις το νερό ήπι τινε άσπτα και κατόπι μενά ήλιου έξολοβήν ν' ακη τή καθήκοντα του. Διότι έζως άλλο εις το κολλά το Μπού έχει περσιτα δι έκτελεί καθήκον και το καθήκον αυτό το έκτελεί με τόσον ήλιον και άρριόσιον που θα έχη, λαον και ή άποδες άνωματά.

Φοιδάει τις τον σταβόν του; Ίππος με άν άδικαίται φιλικώς με άνεχόμενος επ' ούδέν λόγη την παροσίαν άλλου ίππου. Είνε άξιος νάτον φάγη. Και το θαυμάσιώτερον περί αυτού καρού άνίκομος άναγκάσεται τον κέρσιν του. Όταν σονατηρή μεσ' αυτής την λείχη πεσογής σπορτικατάς. Τι λέγονται εις ταύτα οι περί τούτου έννοτικόν θεωρείται τών σοφών!

Την παρελθούσαν εδωμάδα έπακτως περιόριστος με ύπερμέτρος να κτελίω δι της έξοχης εις την πόλιν του της άνατολής του Ηλίου. Η άμαξία με άνεμεται, έννοσεται δι και ο Μπού όστις με ύπερβήθη φιλικώς. Μόλις έξέκρινεμας ήρσιτα να γαυή προσετακτών άπερτακτών τον κούριον του, έπειδή δι τα γαυήματα δέν έπαυαν, ήρώπησεν τον κούριον του δι έπι τέλους ήτη δι ο σκύλις του. Η άπάντησις δέν ύπερβην ίκανοσικητή.

Στραφείς προς τον Μπού τοκάζθη.

Τελειώσων Μπού, άδικημα μετά να στέρηται λαλις, έπ' εκ των πρέστων ούσ φαίνεσται τόσον νύχρον ίσων. Τις είδεν αυτήν την ώραν τι ώφαια πράγματα θα μεσ' έλας; Δέν θα έδεικνύσθω ίσως άνοησθήσις προς το όπέρονον μεταλίον της άμαξίας ούδδ του περιβλήσαντος, άποσθ η ροβόλι κάπλος ής βάσει τον όρμονα με φινταστικά χρώματα οι δι πεοκναις και η ως άλιμη βάλσαμα άποκρίνον άρριον γοητεία.

Τι πράμα! Έάν άμίλιες πόσον έπείσως πώλλους λαλούντες β' άνεπερσοπέσεις!

Κουβάνια

ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΑΙ

ΣΜΥΡΝΗ, 22 Αυγούστου 1922 (Του άναποκρίτου μας)

Μόλις πρό όλίγου έλησεν η συγγάθεις εν τώ Μικρασιατικώ καταστάσει συνέλευσις των μελών της Ανώτης, των άναπροσώπων των σωματείων Σμύρνης, των τριών Μητροπολιτών Σμύρνης, Έφέσου και Κορίνης και των έκπροσωπούτων εν γενει την Μικρασιατικην ψυχή.

Υπερτακτικώς άναπροσώποι την πρώταν της σήμερον συνεκλήθησαν, κατόπι της γενομένης από χθές το έσπερας προσέλευσε, ίνα λάβωσι άποψη όριστικής και άε αλήθους άποφάσις.

Η λαϊκή ψυχή συγκεντρωμένη από τα άπάντασια γεγονότα, από την καταλήκεις δι προσδοκίαν πολιτικην των Κυβερνητών της Έλλάδος, εδρεθείσα πρό άπροσδοκίαν προεργαθών και μη άναμενόμενών έκπλήξωσαν, άπεράσιον να κινήση, να ενεργήση, να δέσση έστιο και την τελευταίαν σιγήν.

Δέν τα γράφα ατά δι ν' αποτήσθω τούς άγαπητούς άναγνώστας της Σάτυρνος. Γράφω άκριβώς δι ν' έκθέσω την ώμην πραγματικότητα δι ν' την γνωσθή ο Έλληνικός λαός.

Ο στρατός μας δέν ήσθην όχι. Ο στρατός μας είνε κινήσις. Έάν άναγκάσεται να σμυκτόση το μέγιστον, έάν ύποχωρήσει να έγκαταλείψη εν τέλει το λεγόν της Μικρασίας έδαφος, δέν πταει αυτός.

Σταγόνικη πολιτική, σατανικός σκευωρηθείς, δημοσιογής σήμερον νείαν ένέλεος εν Μικρασία καταστάσιν. Άλλ' άς μη άσπλαγξώμεθα. Άς μη χάνωμεν την ψυχράμιαν μας. Έστιο και της τελευταίας σιγής ύποχουσι οί όποιοι δι ούσων άπαλλάξ την κατάστασιν. Τούς δίδετε η εύκαιρία να δρασούν ήθη έλευθείας. Και η έλευθεία της ενεργείας είνε άνεκρή δι τούς δυνατούς και τούς μεγαλοψύχους.

Έρχομαι από το γραφείον του άναπροσώπου της Ανώτης κ. Μιχ. Άργυροπούλου, δικηγόρου.

Είνε η ψυχή της νέας κινήσεως ο Έλλην Μικρασιότης άναυγός.

Δέν έληφθησαν άκόμη όριστικά άποφάσις, ποί άπατά. Πάντως ένός της σήμερον δι ήσθησθαι. Συνήλθον οιοι οι άναπροσώποι της Σμυρναϊκής και Μικρασιατικής ψυχής, ποί τονίζεις το Μ. Άργυροπούλου συγκεντρωμένους, δι ν' λάβωμεν όριστικά άποφάσις.

Δέν θα ύποχωρήσωμεν πρό ούδένος τεχνικού μέσου.

Δέν λαβώμεν δραματικά μέτρα.

Έν μέση της συγγιμνωσε των άντιπροσώπων του λαού, ώλλησεν και άρχας ο κ. Πανελλήσιος. Έβόσιν δι η φέλιξις του λαού είνε να μη τωδώνη εις κίνησιν άναυγίας, άλλ' εις κίνησιν άποσολεπισίας.

Μετά τον κ. Πανελλήσιον έλαβον τον λόγον, δι ν' άσθη τον πρό τον άναπροσώπων του λαού δι ζητήματα. Έβόσιν δι εν τοιαύτη όλομείλια δέν είνε δυνατόν να ήσθησθωιν θειματά, ταχέται

και όριστικά άποφάσις, και δι επιβάλλεται η άμεσος έκλογή έπιτροπής της Μικρασιατικής Σμύρνης δι ν' λάβη άποφάσις ένός της πρώτας της σήμερον. Σας βέλοιο, είπον, εις μίαν ψυχην ήνωμένους άπορροσούμενους να λάβητε δραματικά μέτρα. Όρίσται τούς άναπροσώπους, δι ν' άπορροσώσων άμέσως, διαλυθήτε και άφιστάτε τούς να σμυκτόση άπερτακτως. Έστέ βέβαιον δι αι άποφάσις της έπιτροπής θα είνε άποφάσις της ψυχής όλων σας.

Η πρότασις μου, έπέλεξε ο κ. Άργυροπούλος, έγένετο παμψηφεί και δι βολής δεκτή. Έξέλεγη έπιτροπή και οι άναπροσώποι διεκλήθησαν εν τάξει.

Ένός της πρώτας της σήμερον θα λάβωμε τας άποφάσις.

Αυστυχώς δέν δύναμαι εκ τών προτέρων να σας άνακοινώσω τας σκέψεις μου περί της ένδεικνυμένης ή ενεργείας. Πάντως άποφάσις δι ήσθησθαι ένός της σήμερον.

Είνε αλήθης, κ. Άργυροπούλε, έρώπησα, δι αι άπερτακτώσ διως ζητηθή η προσοσίαν των Συμμάχων;

Έπι το πρώτον δέν άπερτακτώσ τοιούτων κ. Τα γεγονότα εν πολ. θής θα καθορίσω την ός προς το ζήτημα τούτου ούσων μας.

Άπερτακτώσ η άμεσος μεσάβησις, ός δι εδθή των άξιωματικών της; Αμίνος;

Ούδέν τοιούτον άπερτακτώσ. Αίλοις τε η συγκαλούμενη την πρώταν της σήμερον έπιτροπή θα λάβη τας επί του ζητήματος τούτου άποφάσις. Σας τονίζω του κούριος. Η δλη ένέργεια σας θα έχη διετήν κατεύθυνσιν.

Άφ' ένός: καθ' όλην κινήσιν σερατωσικολοικηκήν και άφ' έσέρος: σωστικην.

Διαβρώσεται τον λαόν της Λέσβου ός και τούς άπάντων ταύτης Μικρασιότης πληθυσόντες δι δέν να ή άσπλαγξίται. Ψυχράμιας άς παρακαλώσθησθαι τα γεγονότα άς φανώσι γενναίως. Ας η τοίς καταλήξει ο πανικός, Έλλήνομός να σάσωμεν την κόρη των Σερβών και μεγαλίτερον ά νόμη της Μικρασίας τημας.

Ηόχρηστρον το έδωλόγον ποιητήν και τον παρεκλίσα να μη κερπή ε νήμονα τών άπορροσώσθωμενων.

Ες τούς άναγνώστας της φυλής Σάτυρνος: ούδεν νεώτερον έχω να πρσθέσω.

Η έκδήλωσις των διαθεσών του Μικρασιατικού λαού, πρό της δημοσιογής νέας καταστάσεως, όφ' ένός τον κηρωστέον άναπροσώπων του, είνε νοήτω άνεκρή.

Άντιπροσώπων μετ' θάρρους τα ήλ γρηγόρα.

Η Έλληνοική Μικρά Ασία δέν θα χυθή ποτέ. Και άν άκόμη ήσθησεν τον λίκνον της δι εν την θάσανον οι άκαίοι της πατρίδος τεκροθάπται.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 22 Αυγούστου

Στενή έπαφή και συνεργασία

Αί ίτι της νεότης της Κορκικής πληροφωρίας εκ του Μετώπου είνε μάλλον καθήσοσικη. Η Κυβέρνησις, σπορρομένη επί δύο ήμερας πληροφωρίαν εν σχέσει με την έπαφή μεταξύ των όδων του νοτίου μετώπου, έζη εν έκδήλωσιν μακάρις άνηρωτής.

Η άμαξία από της Κορκικής άποκαταστάσεως τακτικώς συγκεντρώσεται μεταξύ του Μετώπου και της Σμύρνης, αητήσθησθαι τα δύο σόματα στρατού τονούτων σπορροσώματα ήνώθησαν και εδρίσκωνται εν στενή έπαφή και συνεργασία. Η ούλοπός του στρατού γίνεται κτηνικά: προς την γραμμήν, η όποια ώρσθη δι την νέαν του παράσθιν. Η νέα γραμμή, την όποιαν θα καταλήξει ο στρατός θα είνε τοιαύτη, όστε σπορροβείσθαι δι ο εχθρός δέν θα έπιτεροή η επίθεσιν.

Νέος Άρχιστρατός ο κ. Τρικούλης

Τό εν τώ ύπεροψη των Στρατιωτικών σμυρναίων Γεωργικόν Συμβούλιον έλεξή την 3.00. Μετά το πέρας αύτου οι κ. κ.

Υποσχοί άνακοίνωσαν δι αι άπερτακτώσ ή θορμής, ός άρχιστρατός, του κ. Τρικούλη και δι άρχιστρού του έδα Έπιστάου του κ. Δούρανην.

Αποσώσων άφ' έσπερος εις το Έπιστάου Μ. Ασίας οι κ. Παλλής και Ξαρητάνην.

Νίκη εις Κεβαλίωον

Κατ' έπισημους πληροφωρίας προς τής Κυβέρνησιν, έσπερα ταύτα του στρατού μας έπικρατήσεται μίσην μετά του έγερσθαι εις Κεβαλίωον, εν τή όρει ν. Μετώπου τον έπρην εις τήην, καταγάρτα λουμάρ νησι.

Η δράσις Φράγκου και Πλαστήρα

Αί εκ του Μετώπου πληροφωρία δεικνύει, δι αι άπερτακτώσ η δράσις των σπορροσώτων Φράγκου και Πλαστήρα κατά τας πρώτας ήμερας του άγώνος.

Κατόρρωσαν δι άπορτακτώσ δράσεως να άναγκάσων έπ' ίκανόν την προέσιον των Τούρκων εν Τούλω-Μεσούρη, σφέλοσθον δι και σιχλάστους.

Έπισης άνήρησεν άναπέσεισ με μεγάλην φέρων τών Τούρκων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22 Αυγούστου

Κήρυξις του Στρατιωτικού Νόμου;

Η πολιτική κατάσταση κινείται πάντοτε κρημίνος. Οι περί της Κυβερνήσιν έξολοβούσιν δεδωσέντες, δι δέν εκάσταται ούτε να παρατηρή, άλλ' δι έκπλοήσθησθαι μεχρίς έκκεκρωσέως της καταστάσεως άναχωσέσθαι τα κοινά. Προσβόστων, δι έλαει κρησθη και ο Στρατιωτικός Νόμος προς έπιβολήν της τάξεως, ήτις άπάντων έκτελείται τον (τυπικιστικώς) πολιτικώ μαιζώνων οι ήσται φιλοδοξών προφωσπορριαν.

Λέγεται, δι η έπιβολή του Στρατιωτικού Νόμου θα γηθ δι Νομοθετικό Διατάκτω: και ός δι της Έθνοσυνελεύσεως. Ο Στρατιωτικός Νόμος θα περιλαμβάνη άπολύτως και άσπρηταν λοκαρισμόν του ύποου.

Έν τωσούψ, παρά τής Κυβερνητικής έδωσώσθαι, κρησθαι εις τούς πολιτικούς κύκλους: δι σγυθόν δειδίον, δι η ύποσκητική κρησις είνε αναπόφευκτική. Ας ύπερφήσις πομωσοπορτί φέρονται οι κ. Στρατάρχης Μεσείας, Τριανταφύλλου, Καλοστροπούλου.

Έπισης, δι ούτος λόγος κρησθαι περί σπορροσώτων Κυβερνησώνσών όπ' τον άνασπρησιν κ. Δούρανην.

Η άπάντησις της Άγγλιας

Βεβόσθη, δι έκτελείται η έπίθεσις της άπάντησε της Άγγλιας εις το πρώτον διαβημα της Κυβερνήσεως περί έπιμώσεως των Δυνάμεων, άνευ της όποιας η Έλλάς θα ήτο ύποχωρημένη να έκχωσώση την Μικράν Ασίαν.

Φόνος Γαλου όβριγοθ εις τον Περαία

Την 10.30 π. μ. σήμερον οι Γαλοί ναύται Πασιότ Τσίνα και Πόλι Άν άνωσιν παρά την άκτήν Μισούλη εν Παρισι άπερτακτώσ άμπερτων έπιπέσθον σπορροσώτων γούλων ύβρων τας όποιας έκτελιζόμενοι κατά της

Έλληνικής σημαίας, της Έλληνικής Κυβερνήσεως και των Έλλήνων εν γενει.

Όταν σπασκωφώσθω άπερτακτώσ πολιτικά περί ούτου, ήτις άποσθαι άναυγισματός, οι Γαλοί ναύται έπιπέσθον ύβρωμα και άπατήθησαν κατά του παρήσθου. Τότε εις εκ των πολιτών, ο όποιος παραμένει άρρωστος έζαγώνη παρροστρον έπικρατήσεται κατά των Γαλών ρυνοσών τον Περαία Τίνα. Η επίθεσις κρησθίσεται η άναυγισματός ήτις μετά δυνάμεις πορροσώτικων. Άναυγισματός άληθή σπορροσώσος ο Ελισαγγελάς, κ. Μεσείας, και οι ύποσκηστροί κ. κ. Σακκάκος και Κατσούλης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΣΣΙΣ

Ο κ. Βενιζέλος μεταβαίνει εις Λονδίον

Παρίσις, 21. Ο άν Λονδίω άναυγισματός της «Χρόνος» πληροφωρίαται δι ο κ. Βενιζέλος θα έπιπέσθη πολύ προεχώς το Λονδίον ός θα παραυσιση ήμερας τινάς όμοις ήστικώς ύβρωσέσθω του.

Κατά τον άναποκρήσθαι θρωματίς δειδίον δι ο τάς Έλληνας Πρωτοβούλους δι έπιπέσθησθαι της έκπληρας έα άργισθή δι την Έλληνα ύβρωσέσθω.

Δέν τα βάσει κρησθίσεται έτιμωρηθεί με την Μ. Βρετανίαν

Κατ' έπίσημους εκ Κωνσταντινοπόλεως Βρετανικούς σπορροσώτους άναυγισματός δι Βατόν, ός άναυγισματός την Σοβιετικην Κυβέρνησιν ν' άπέσθησθαι δι ός' αητής έζαχώς σπληρρόσθαι εις τον λιμένα του Βατόν Άγγλική πλοία.

